

ת"פ 47068/01/22 - מדינת ישראל נגד א.ב.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 47068-01-22 מדינת ישראל נ' ב'

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

א.ב.

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע שתי עבירות איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 379 + 382 (ב) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות שקבעתי בהכרעת הדין, בתאריך 1.1.22 במהלך ויכוח קולני שכלל קללות קשות מצדו של הנאשם כלפי המתלוננת, הנאשם לקח לידיו סכין מטבח שאורך הלהב שלה 16 ס"מ ואמר כי ידקור את עצמו. עוד קבעתי, כי הנאשם איים בהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת והניח את הסכין, רק לאחר שהמתלוננת הבטיחה לעשות כדרישותיו.

כמו כן, בתאריך 16.1.22, על רקע דרישתו של הנאשם כי המתלוננת תסיים את השיחה ותסייע לו עם מכשיר האינסולין, הנאשם תפס את המתלוננת בכתף וסובב אותה בכוח, והוציא בכוח את המכשיר הסולארי מידה והמכשיר נפל על הרצפה.

בהמשך לקח הנאשם סכין מטבח שאורך הלהב שלה כ- 16 ס"מ, וזאת לפחות פעמיים, ואיים לפגוע בעצמו או במתלוננת, או אז המתלוננת נמלטה מהדירה כשהנאשם הולך אחריה עם הסכין ביד.

בתאריך 22.9.22, לאחר שהצדדים טענו לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

עמוד 1

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם ביצע שני אירועים נפרדים של איום באמצעות סכין וכי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אירוע.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי הנאשם במעשיו פגע פגיעה ממשית בערכים המוגנים שעניינם שמירה על חיי אדם, שלמות גופו, כבודו ובטחונו.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, נטען כי הנאשם ביצע עבירות חמורות של איומים אשר הופנו כלפי אשתו תוך שהוא מחזיק סכין. עוד נטען כי יש לראות נסיבה לחומרה בכך שבאחד האירועים הנאשם איים על המתלוננת בנוכחות בתם הקטינה.

באשר לעונש ההולם בתוך המתחם, נטען, כי מדובר בנאשם שלא לקח אחריות, ניהל את ההליך עד תום, ובחר שלא לחסוך את עדותה של המתלוננת. עוד נטען, כי הנאשם לא נשלח לקבלת תסקיר וכי אין בעניינו אופק טיפולי ושיקומי שיכול ליתן מענה למסוכנות שנשקפת ממנו.

ב"כ המאשימה טען כי בעבירות בהן הורשע הנאשם, קיים מנעד ענישה רחב, והפנה למס' פסקי דין אך יצוין כבר כעת כי מדובר שם בענישה בגין עבירות של אלימות אשר הותירו חבלות גופניות.

ב"כ המאשימה טען כי יש לתת משקל נמוך לעובדה כי הנאשם ללא עבר פלילי, בשים לב לכך שהנאשם הוא עולה חדש, והרישום הפלילי שלו מתייחס רק לשנתיים בהן שהה בארץ.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם לגבי האירוע הראשון שנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ולגבי האירוע השני המתחם שנע בין 4 ל- 14 חודשי מאסר בפועל. לחילופין, נטען כי ככל שייקבע בית המשפט כי יש לראות בכלל האירועים המתוארים בכתב האישום כאירוע אחד, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, אך לא בקצהו של התחתית כך שיושת עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי והתחייבות.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האירועים מאחר והם הופנו כלפי אותה מתלוננת, ובוצעו בדפוס התנהגות דומה בהפרש זמן קצר.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען, כי מדובר במעשים שאינם ברף הגבוה של העבירות היות והנאשם כיון את הסכין כלפי גופו והתקיפה הייתה לא מהחמורות.

עוד טען ב"כ הנאשם כי המאשימה הפנתה לפסקי דין עם נסיבות חמורות יותר בהם הוטלו עונשים נמוכים מהרף

התחתון של המתחם לו המאשימה עותרת ועל כן אין ללמוד מהם לצורך קביעת המתחם.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר על תנאי, עד למאסר קצר שאותו ניתן לרצות בעבודות שירות.

לעניין העונש בתוך המתחם ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בגילו של הנאשם ובמצבו הרפואי היות והוא חולה סכרת (נ/1), שעבר תאונת דרכים, והסיכון שנשקף ממנו הוא מוגבל בשים לב למצבו הפיזי.

עוד נטען כי יש להתחשב בכך שמאז האירועים בני הזוג נפרדו, הנאשם הורחק מעיר מגוריה של המתלוננת והם החלו הליך גירושין כך שהסיכון שנשקף מהנאשם לביצוע עבירות פחת במידה ניכרת. עוד נטען כי יש להתחשב בכך שהנאשם היה עצור מיום 16.1.22 עד 27.2.22 ולאחר מכן עצור בפיקוח אלקטרוני, עד ששוחרר בתנאים מגבילים למשך פרק זמן לא מבוטל.

ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם שהוצע על ידו ולהסתפק במאסר מותנה מידתי. לחילופין, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

דברי הנאשם:

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במצב הבריאותי ולהשית עליו עונש ברף המינימאלי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 23.10.22 הנאשם לא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות לאור חוות דעת רפואית בדבר מצבו הבריאותי והנפשי.

דיון והכרעה:

שני האירועים נשוא כתב האישום בוצעו בהפרש של מספר ימים כלפי אותה המתלוננת - אשת הנאשם ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", ניתן לראות בהם אירוע אחד, בן מספר מעשים, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. על כן אקבע מתחם עונש הולם אחד ובעת קביעתו אתן את הדעת לעובדה זו (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14))

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הינם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה וביטחונה האישי והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בנוסף מביצוע עבירת האיום נפגעו ערכים חברתיים נוספים של שלווה נפשו של הקורבן, ובעקיפין גם חופש הפעולה והבחירה שלו.

בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברייין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

בחינת נסיבות ביצוע העבירות: אומנם קבעתי כי יש להתייחס לכתב האישום כאירוע אחד, אך אין להתעלם מהעובדה כי מדובר בשני מעשי איומים באמצעות סכין מטבח כלפי המתלוננת, כאשר באירוע השני לאיומים אף קדמה אלימות פיזית כלפיה, הגם שרמת האלימות לא הייתה במדרג הגבוה.

אומנם כתוצאה מהתקיפה לא נגרמו למתלוננת חבלות בגוף, אך בוודאי נגרם לה נזק נפשי כתוצאה ממעשיו של הנאשם ופחד שבעטיו ברחה המתלוננת מהדירה לדירת השכנים.

כך גם לא ניתן להתעלם מהנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת נוכח השימוש בסכין שעשה הנאשם במהלך האיומים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות, האיומים כלפי המתלוננת כאשר מטרתם להניע את המתלוננת לציית לדבריו של הנאשם והאלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת כשלא הסכימה לסיים שיחת טלפון בו ברגע שהנאשם דרש זאת ממנה - אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

עיון בפסיקה מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה שנע בין מאסרים על תנאי לצד צו של"צ ועד לענישה של מאסר בפועל.

- ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

- בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14

חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

- בעפ"ג (ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15) המערער הורשע, לאחר הודאתו, באישום הראשון בעבירת איומים ובעבירת תקיפה סתם של בן זוג, לאחר שתקף את גרושתו בכך שאחז בלסתה כשהוא אווז בידו סכין. באישום השני הורשע המערער בעבירת תקיפת סתם של בן זוג לאחר שתקף את המתלוננת בפניה. בגזר הדין נקבע מתחם שנע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל. המערער נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לחמישה חודשי מאסר על תנאי, והתחייבות כספית. בערעור שהגיש המערער נקבע כי בית משפט קמא יצא מהנחה שגויה לפיה המערער ביצע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג שעה שהעבירות שהורשע היו תקיפת סתם של בת זוג. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ובין מספר חודשי מאסר בפועל, וקבע כי רכיב המאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות יקוצר מחמישה חודשים ל-45 ימים, ורכיב המאסר על-תנאי יעמוד על חודשיים חלף חמישה חודשים, כאשר ההתחייבות נותרה על כנה.

- בעפ"ג (באר שבע) 18376-12-13 פלוני נ' מדינת ישראל (19.3.14) הורשע המערער בביצוע מעשי אלימות כלפי רעייתו ובביצוע עבירה של תקיפה סתם. המערער תקף את אשתו בכך שבעט בה ותוך כדי כך היא נפלה והמערער שכב עליה. כחודש לאחר מכן, תקף המערער שוב את אשתו בכך שסטר לה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה משמעותי ועד 9 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, ל-6 חודשי מאסר על תנאי, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ול-4000 ₪ פיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר בפועל קוצר לחודשיים בדרך של עבודות שירות, כאשר כל יתר הוראות גזר הדין נותרו על כנן.

- בעפ"ג (תל אביב) 62811-11-14 פלוני נ' מדינת ישראל (18.2.15) המערער הורשע לאחר הודאתו בשני אישומים שעניינם עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ועבירת איומים. העבירות בוצעו כלפי גרושתו של המערער. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-9 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים חלקו בחופף, כך שעל המערער הוטלו לרצות סה"כ 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

- בעפ"ג (חיפה) 33154-05-14 יוסופוב נ' מדינת ישראל (26.6.14) המערער הורשע בביצוע שתי עבירות איומים כלפי גרושתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

- בת"פ 2727-06-13 (ראשל"צ) מדינת ישראל נ' פלוני (22.1.14) הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים. בעוד הנאשם שריו בגילופין ובנותיו הקטינות בבית, התפתח ויכוח בין הנאשם לאשתו, במהלכו קילל אותה הנאשם וצעק עליה. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "אם לא תשכבי איתי אני אהרוג אותך, ולא אכפת לי להריץ 25 שנה בכלא". הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת איומים כלפי בין משפחה נע בין עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש של מאסר בפועל למשך 7 חודשים ומאסר על תנאי. ערעור על חומרת העונש נדחה (עפ"ג 39637-0-02-14).

- בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 מדינת ישראל נ' מאיר שטרית (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הושתו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.
- בת"פ (שלום - ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.20) הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית. הנאשם סטר על לחיה של אשתו, היכה אותה במכות בראשה ותפס בשערה ובצווארה. בנוסף, הפר הוראה חוקית שכלל הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר. נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ובין 10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.
- בת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני (10.6.14) הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג ובאיומים בכך שדחף את המתלוננת, נשך בלחיה וסטר לה, ובאירוע נוסף חבט בראשה וסטר לה. כן איים הנאשם על המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 4 חודשי מאסר לבין 12 חודשים בגין כל אחד מהאירועים. בהינתן הליך טיפולי ממושך שעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן, נגזר עליו עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן ענישה נלווית.
- לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת ואופן האיומים שהופנו כלפיה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
- בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.
- אשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:
- הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום וזו זכותו. יחד עם זאת, גם אם לא ניתן לזקוף עובדה זו לחובתו, הוא אינו זוכה להקלה השמורה למי שמודה בהזדמנות הראשונה, נוטל אחריות על מעשיו וחוסך זמן שיפוטי. כך גם הנאשם לא חסך מן המתלוננת להעיד בבית המשפט, הגם שהסכים כי ביתו לא תעיד, אלא במקום זאת תוגש הודעתה במשטרה.
- לקולא שקלתי את העדר עברו הפלילי של הנאשם, את היותו עולה חדש שעלה לפני כשנתיים לארץ ואת מצבו הבריאותי.
- שקלתי להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 4 חודשים ללא ניכוי תקופת המעצר מאחורי סורג בריח, אשר ירוצה בעבודות שירות, אך נוכח מצבו הרפואי של הנאשם הוא אינו כשיר לבצע עבודות שירות.
- משהנאשם אינו נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות מחמת מצבו הרפואי, נכון ומידתי להסתפק בעונש מאסר לתקופה קצרה מזו שהייתה מוטלת עליו לריצוי בעבודות שירות (ראה להשוואה עפ"ג (י-ם) 48187-07-17 דאוד נ' מדינת ישראל (8.3.18)).

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שלעיל מצאתי, כי עניינו של הנאשם מצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר בפועל בניכוי מעצרו של הנאשם מתאריך 16.1.22 ועד לתאריך 27.2.22.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מילולית או פיזית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

בשים לב לעובדה כי הנאשם אמור לרצות מאסר ובשים לב למצבו הכלכלי, לא מצאתי מקום להשית עליו עונש של פיצוי או קנס.

אני מעכבת ביצוע רכיב מאסר בפועל ב- 33 יום על מנת לאפשר לנאשם תקופת התארגנות. הנאשם יתייצב בבית מעצר בבית מעצר קישון או בית סוהר אחר שייקבע על ידי רשויות שב"ס בתאריך 27.11.22 שעה 9:30.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ג, 26 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.